

MARIBORSKI

VEČERNIK

Cena 1 Din

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2460
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Večja mesečno prejemna
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.406

Peterinova kri je maščevana

Danes jutraj ob pol sedmi uri sta bila obešena na dvorišču mariborske jetnišnice morilca Lakner in Pančur

Tri osebe, Lakner, Pančur in Hart, so bile zadnje dni v ospredju zanimanja Mariborčanov in Mariborčank. Ko se je izvedelo, da je ministrstvo zavrnilo prošnjo za pomilostitev obeh morilcev, Laknerja in Pančurja, in da bosta obešena, so se prve dni zglasili na sodišču številni radovedneži, med katerimi je bilo tudi precej žensk vseh starosti, ki bi bile rade priča zadnjemu dejanju krvave tragedije, ki se je odigrala v mariborski moški kaznilnici. Novi postopek o izvršitvi smrtnih kazni pa je tak, da izključuje javnost in smejo justifikaciji prisostvovati le sodniki, sodni uslužbenci in osebe varnostnih oblastev. Tako so bili torej Mariborčani, ki so zadnje dni zelo radovedno povpraševali po krvniku Hartu in njegovem pomočniku, prikrajšani za to senzacijo.

Ivan Lakner je bil rojen 1. maja 1911. v Nevljah na bivšem Kranjskem. Ljubljansko okrožno sodišče ga je pred tremi leti obsodilo na 20 let težke ječe zaradi zločinstva razbojništva, ker je na zverjanski način umoril in oropal župnika Kušarja v Mengšu. Stanko Pančur je bil rojen 7. marca 1910. na Jesenicah in je bil pred ljubljanskim sodiščem zaradi raznih zločinov obsojen na 10 let težke ječe. Oba, Lakner in Pančur pa sta predsedevala zaslišanih kazen v mariborski moški kaznilnici. Tu sta se seznanila tudi s pajdašem Lombarjem, ki je odsedeval do smrtne ječe. Lani spomladi so se vključili v vsej strogosti v kazn. dogovorili, da si bodo, pa četudi preko krvi, pribori pot v zlato svobodo. Svoj načrt so izvršili 4. junija, ko je kaznilniški paznik Ivan Peterin nadzoroval celice v samotnem oddelku. Lakner, Pančur in Lombar so ga naskočili in pobili s kamnom do smrti. Načrt sta skovala Lakner in Pančur, Lombar pa jima je samo pomagal. Zaradi tega zverinskega umora so se lani v oktobru vsi trije zagovarjali pred velikim kazenskim senatom mariborskega okrožnega sodišča. Razprava je bila v učilnici moške kaznilnice in sta bila Lakner in Pančur obsojena na smrt na višalih, Lombar pa na trajno izg. vseh priboljškov do svoje smrti. Lakner se zoper smrtno obsodbo ni pritožil. Pančur je vložil priziv in prošnjo za pomilostitev, ki pa ni bila uslišana.

Včeraj jutraj ob 8. uri so oba kandidata smrti prepeljali na vozu iz mariborske kaznilnice v jetnišnico mariborskega okrožnega sodišča. Ko je voz prispel pred jetnišnico, so tam čakali orožniki, ki so prevzeli oba zločince v smislu predpisov v svoje varstvo. Točno ob 1. uri pa se je zbral v sobi ravnatelja mariborske kaznilnice v jetnišnico mariborskega okrožnega sodišča kot predsednikom g. dr. Tombakom kot predsednikom na čelu. Vkljenjena so prignali orožniki in pazniki oba morilca ponovno pred sodnike, da slišita svojo smrtno obsodbo, ki jo je v mrtvaški tišini prečital predsednik senata. Ko jima je sporočil, da bosta drugi dan jutraj ob pol 7. uri obešena, je Lakner sprejel sporočilo skesan in mirno, Pančur pa nakremžil obraz. Predsednik je nato vprašal najprej Pančurja, kaj si želi. Odvrnil je, da nima nobene želje. Brezbrizno je odgovoril tudi na predsedn. vprašanje, če želi duhovno tolažbo za zadnjo uro. Lakner pa je izrazil željo, da bi sicer zelo rad pred svojo smrtjo videl svojo mater, toda je predaleč, da bi mogla priti. Orožniki so Laknerja in Pančurja odvedli v celici, kjer so

jima sneli okove in verige.

Lakner je preživel svoje zadnje ure v celici št. 37, Pančur pa v celici št. 38, ki sta v pritličju jetnišnice mariborskega okrožnega sodišča. Lakner je bil silno žalosten in str. Poglobil se je v molitev in ni imel nobenih posebnih želj. Pančur pa je ostal po razglasitvi obsodbe zakrknjen, kakor je bil vse svoje življenje. Kačil je, pil in jedel ter pripovedoval, da je nedolžen in da bo po nedolžnem usmrčen. Lakner ni vso noč spal. Pogovarjal se je z orožniki in pazniki, ki so ga stražili ter jim orisal potek krvavega dogodka v kaznilnici, ki ga je spravil na vešala. Pančur pa je spal od dveh do pol petih jutraj. Za zajtrk si je Lakner naročil čaj in žemljo, Pančur pa ničesar in je samo nervozno kadil. Z Bogom pa sta se spravila oba že včeraj popoldne. Laknerja je obiskal duhovnik Zavadlal, Pančurja pa pater Kacian.

Nebo nad mračnim dvoriščem med zamolklimi zidovi jetnišnice je žarelo v jutrnji solnčni zarji in zvonček v kapelici jetnišnice se je oglasil, ko sta stopala Lakner in Pančur pod vešala. V cilindru, fraku in belih rokav. je čakal na dvorišču krvnik Hart s svojim pomočnikom. Zbranih je bilo na dvorišču tudi precej paznikov, policijskih stražnikov, sodnikov, sodnih uslužbencev in orožnikov. Točno ob pol 7. uri je naročil okrožni sodnik gosp. Kolšek poveljniku paznikov naj privedejo Laknerja in Pančurja.

Na dvorišču je zavladala grobna tišina. Pri vratih se je pojavil najprej duhovnik Zavadlal, ki je spremljal morilca Laknerja pod vešala. Lakner je bil popolnoma potrjen in skesan. Orožniki, ki so ga privlekli, so odstopili in Lakner je pokleknil pred duhovnika in dejal, da se kesa vsega, kar je hudega storil v svojem življenju. Prosil je vse navzoče odpuščanja, okrožnemu sodniku g. Kolšku, državnemu tožilu g. Hojniku in zapisnikarju pa je dejal: Gospodje sodniki, imejte čisto vest, ker ste sodili po pravici. Kriv sem obeh umorov. Pa tudi Pančur, ki pride za menoj, je prav tako kriv. Hart je pristopil bliže in vprašal sodnike, če lahko začne. Preden je stopil Lakner pod vešala, da je še poljubil duhovnik. Omahujoč z besedami »Joj, joj, zdaj bom obešen...« je stopil na pručnico, in krvnik Hart je opravil svoje... Sodni izvedenec g. dr. Zorjan je po 7 minutah konstatiral smrt. Hart je pokrtil Laknerjevo obličje z belim prtom.

Med vešalimi je bila postavljena provizorična španska stena, tako da Pančur, ki so ga prignali nato na dvorišče, ni mogel videti svojega mrtvega pajdaša Laknerja. Pančur je bil še vedno zakrknjen in ni kazal nobenega kesanja. Spremljal ga je pater Kacian. Sodnikom je tik pred smrtjo ponovno izjavil, da je nedolžen. Ko je stopil pod vešala, je tudi njega poljubil duhovnik. Zbral je zadnje moči, ko da bi se hotel še v poslednjem trenutku rešiti smrti in se je obotavljajoče izmikal spretni krvnikov rok, ki je že v naslednjem trenutku ovila vrv okrog njegovega vratu. Dr. Zorjan je konstatiral smrt po 5 minutah. Krvnik Hart je sleknil rokavice, jih vrgel pod vešala, stopil pred sodnike in dejal: »Gospodje sodniki, pravici je zadoščeno!«

Trupli sta viseli na vešalih pol ure, narkar sta jih snela krvnik Hart in njegov pomočnik ter jih spravila v preprosti rakvi. Rakvi bodo zvečer prepeljali na po-

kopališče na Pobrežje, kjer sta na najsmotnejšem kraju izkopani dve jami.

Odkar obstoja mariborsko okrožno sodišče v Mariboru, je izvršilo 5 justifikacij. Prvi je bil obešen na dvorišču sedanjega

muzejskega poslopja leta 1898. Franc Bračko iz Poličke vasi, zločinec Andrej Lihtenvalner od Sv. Bolfenka pri Središču je pa končal svoje življenje 16. marca 1923. Morilec Anton Rozman od Sv. Antona v Slov. goricah je bil obešen 25. maja 1923. Na vešalih sta končala svoje življenje tudi Franc Čič iz Studencev in Janez Žlahtič z Brega pri Ptuj, in sicer 20. marca. Šesti in sedmi pa sta bila Ivan Lakner in Stanko Pančur. Krvnik Hart je, odkar opravlja to svojo funkcijo, obesil že 84 zločincev.

Dunaška romarja v Londonu

NAČELNI SPORAZUM V PARIZU. VNDARLE SE VEDNO HABSBURŽANI. SCHUSCHNIGGOV DEMANTI.

LONDON, 25. februarja. Avstrijski kancelar dr. Schuschnigg in zunanji minister Berger Waldenegg sta prispela sinoči v London, kjer bosta danes konfirala z angleškimi državniki. Po poročilih iz Pariza so se tam dosegli načelni sporazumi glede realizacije podonavskega pakta, ki pa še ne predstavljajo nič definitivnega. Vse je odvisno še vedno od faktorjev, ki pri posvetovanjih v Parizu in Londonu niso bili navzoči. V Londonu se bo razpravljalo zlasti o načrtu srednjeevropskega pakta, Schuschnigg in Berger Waldenegg pa bosta sta-

vila s svoje strani na dnevni red vprašanje zavarovanja avstrijske neodvisnosti, oborožitve, finančne pomoči s strani Anglije in zagotovila, da se vprašanje restavracije Habsburžanov ne vplete v podonavski pakt, ampak se Avstriji dovoli, da obnovi monarhijo s Habsburžani po svojem svobodnem preudarku, čim bi se pokazala za to nujna potreba. Zatrnilo, da bi prihajala v London tudi zaradi posojila, je pa dr. Schuschnigg časnikarjem zanikal in dejal, da so avstrijske finance dobre in je Avstrija nehalna biti »beraška država«.

Priprave za vojno v Afriki

NEPRESTANO ODPOŠILJANJE ITALIJANSKIH ČET V AFRIKO. STALIŠČA FRANCIE IN ANGLIJE.

RIM, 25. februarja. Pogajanja v Adis Abebi niso dovedla do nobenega zaključka in se zdi, da tudi ne bodo. Italija odpošila mrzlično vsak dan nove čete v Eritrejo in Somalijo. Splošno se smatra, da bodo v dveh tednih priprave na meji Abesinije že tako dovršene, da bi se mogla pogajanja definitivno razbiti ter bi se pričele bojne operacije. Nobenega dvoma ni več, da hoče Italija na vsak način vojno. V tem oziru se zatrjuje, da bo Francija gledala na italijansko akcijo v Abesiniji pasivno, kar pomeni nekaj ti-

hi pristanek. Izgleda, da hoče Francija s tem, da pušča Italijo v Abesinijo, odvrti njeno pozornost od osrednje Sahare, kjer bi Italijani radi razširili svojo oblast do Čadskega jezera. Nasprotno pa postavljajo v Londonu vedno bolj vznemirjeni in pravijo, da ne bodo dovolili bojnih operacij na ozemlju izvirov Nila. Izviri Nila so za namakanje polj v Sudanu in Egiptu življenjskega pomena in Angleži ne bi hoteli, da bi se tu ogrozili njihovi interesi.

Bolgarska notranja politika

SOFIJA, 25. februarja. V kinu »Royal« je bilo včeraj veliko javno zborovanje, na katerem je govoril tudi ministrski predsednik general Zlatev. Pojasnil je, kako je nastala sprememba vlade letos 22. januarja. Kimon Georgijev, ki je bil po lanskem prevratu postavljen na čelo vlade kot zaupnik vojske, je to zaupanje zlorabil in skušal dobiti v svoje roke oblast, s katero ne bi nastopal samo samovoljno napram ljudstvu, ampak tudi napram vladi, vojski in celo kroni. S tem je izgubil zaupanje faktorjev, ki so ga postavili na visoko odgovorno mesto in je zato bila sprememba neobhodno potrebna. Nova vlada bo v glavnem nasledila iste smernice kakor prejšnja in organizirala bo Bolgarijo na korporativni podlagi. Zunanja politika bo ostala neizpremenjena in bo nadaljevala zlasti zblizovalno delo z Jugoslavijo.

Zmaga švicarske vlade

BERN, 25. februarja. Včerajšnje ljudsko glasovanje za ali proti povečanju varnosti Švice z boljšo opremo in reorganizacijo vojske, kakor tudi podaljšanjem kadrskega roka, se je končalo z zmago vladnega predloga, za katerega je bilo oddanih 507.000 proti pa 431.000 glasov. S tem so marksisti, ki so ta plebiscit

izzvali, doživeli poraz. Zanimivo je, da so kmetje glasovali povečini za predlog vlade in da tudi v delavskih vrstah ni bilo soglasja.

PARIZ JE SKEPTIČEN.

PARIZ, 25. februarja. Francoski listi gledajo na potovanje sira Simona v Berlin zelo skeptično. Francija hoče, da sprejme Nemčija vse londonske načrte v celoti. Vsak kompromis sira Simona s Hitlerjem v Berlinu bi naletel v Franciji na največji odpor.

GOSPODARSKI SVET MALE ANTANTE.

PRAGA, 25. februarja. Gospodarski svet male antante nadaljuje pospešeno svoje delo. Danes bo končana razprava o vprašanjih, ki se nanašajo na Donavo. Ostalo delo, zlasti glede programa za sodelovanje v letošnjem letu, bo končano 26. ali 27. t. m., nakar se zasedanje zaključuje.

VSTAJA INDIJANCEV V MEHIKI.

NEWYORK, 25. februarja. Iz Mehike poročajo, da so se v mehiški zvezni državi Chiapas, na meji Gvatemale, uprli Indijanci. Okoli 500 mož močna četa je napadla mesto Cancun in ga zavzela. Indijanci so pomorili mnogo belcev, mimo tega pa so požgali več javnih poslopij. Proti vstajem so bile odposlane vladne čete.

Dnevne vesti

Naša včerajšnja nedelja

JUSTIFIKACIJA, OBČNI ZBORI IN VSE DRUGO.

Po kislem sobotnem vremenu se je porodila včerajšnja nedelja v lepem zgodnje pomladansk. solncu, ki je že v dopoldanskih urah posušilo mokroto in blato na mariborskih promenadnih ulicah. Že dopoldne je oživel mesto, promenada je bila prav živahna, popoldne pa so Mariborčani trumoma drli v okolico in se o tem in onem razgovarjali. V mislih so imeli justifikacijo, razne občne zборе in dopoldanski politični sestaneke.

Tudi so se dopoldne zbrali v čitalnici študijske knjižnice mariborski zgodovinarji k občnemu zboru zgodovinskega društva. Navzoči so bili predstavniki nekaterih oblasti in lepo število članov, raziskovalcev naše vesele in nevesele preteklosti. Istočasno je bil v Narodnem domu občni zbor »Drave«, železničarskega glasbenega društva. Zborovanje je vodil

predsednik g. Jože Vokač, ki je toplo pozdravil zastopnika ravnatelja ljubljanske železniške direkcije g. Drofenika in zastopnike raznih drugih društev. V soboto zvečer pa so zborovali pri »Orlu« zasebni nameščenci in poročamo o tem zborovanju na drugem mestu, v telov. 3. deške osnovne šole onstran Drave pa je imela krajevna organizacija JNS za V. mestni okraj svoj redni občni zbor, ki je lepo uspel. O občnem zboru mariborskih zgodovinarjev, kakor tudi o občnem zboru JNS pa bomo še posebej poročali.

Malo senzacijo pa so imeli v včerajšnjih popoldanskih urah v neki gostilni pred kolodvorom. Tam sta se na ureč krepcala rabeli Hart in njegov pomočnik ob čaši starega da' matince. Naglo se je o njiju raznesel glas in ljudje so ju hodili — gledat.

Naša Adrija in železničarji

Dne 17. februarja se je vršil v okusno okrašeni mali dvorani Narodnega doma občni zbor Krajevnega odbora Jadranske straže železničarjev ob lepi udeležbi. Udeležence je prav prijetno iznenadila okrasitev dvorane, ki je bila vsa v zastavah in zelenju. Ospredje je krasila slika Nj. Vel. kr. Petra II., a njemu ob strani doprni kip pokojnega kralja Aleksandra I., ovit v črnino. Zbor je otvoril gospod predsednik Rožman, višji kontrolor d. ž. s pozdravom na zastopnike oblasti in družtev. Poudarjal je, koliko požrtvovalnosti mora pokazati vsak naš član železničar, da se pri tej naporni službi lahko udeležuje tudi izven nje v nacionalnih društvih kot je tudi JS.

Tajnik g. Budihna je v kratkem in jedrnatem poročilu podal delovanje društva v preteklem letu — poudarjajoč, da se slehernik izmed vrst železničarjev zave svoje dolžnosti kot Jugoslovani, bodisi v borbi za naše morje, bodisi v borbi za naše meje, kakor tudi v vzgajanju naših najmlajših — otrok. Prav tako lepo in izčrpno poročilo je podal svoje blagajniško poročilo g. Pilaj, nakar je občni zbor izglasoval odbor zaupnico.

Po 5 minutnem odmoru je bil izvoljen sledeči odbor: predsednik g. Rožman, a v odbor pa gg. Permč, šef postaje Mb. glav. kol. Amalietti, Budihna, Sosič, Pič, Prelog, Trelec, Schwarz, Golob, Pegan, Pinter, Bizjak, Paučnik, Medvedšek. V nadzorni odbor: gg. Joštelj Kenič, Pernarčič, Živko in Rustja. Pri slučajnostih je poročal tajnik oblastnega odbora JS g. Pirc o nakupu doma v Bakru in pozval organizacijo, da se s svoje strani za stvar zavzame. Nato je bil zbor zaključen.

Prevozniki in izvoščki

Mariborski prevozniki in izvoščki so imeli v soboto zvečer pri Gambrinu svoj redni letni občni zbor. Prisostvovali so mu tudi mestni obrtni referent dr. Milan Senkovič, obrtnozadružni nadzornik Založnik in podpredsednik združenih avtobusnih podjetij Slovenije A. Pečnikar. Občni zbor je otvoril in »dil« predsednik Združenja prevoznikov obrtov v Mariboru g. Ivan Sluga. Po počastitvi spomina blagopokojnega kralja Zedinitelja je sledilo izčrpno poročilo tajnika A. Kreпка o društvenem delovanju, ki je bilo v preteklem letu prav živahno, saj obsega de'okrog združenja skoro ves teritorij bivše mariborske oblasti. Združenje šteje 296 članov, in sicer 165 avtoizvoščkov, 104 prevoznike in 27 izvoščkov. Izvršile so se na merodajnih mestih številne intervencije v korist članstva. Ubožnih podpor se je izplačalo za 1350 dinarjev. Aktiva in pasiva izkazujejo 39.564,57 Din. Proračun za 1935 znaša 28.000 Din. Po posebno živahni debati se je odklonila predlagana nova vpisnina. Na občnem zboru se je sprejela posebna spomenica na naslov finančnega ravnateljstva v Ljubljani, v kateri se naštevajo težkoče, s katerimi se morajo boriti prevozniki. Spomenico ponese v Ljubljano posebna deputacija, v kateri so gg. Sluga, Guštin, Bajk in Flekuš. Volitev odbora letos v smislu pravil ni bilo.

Da osvežite kri, pijte nekaj dni zapored zjutraj čašo naravne »Franz Josefove« grenčice.

Napredovanje v finančni službi. V višjo položajno skupino so napredovali poverjeniki finančne kontrole: Leopold Konradi v Beltincih, Vinko Kranjc pri Sv. Juriju ob Ščavnici in Davorin Golob v Dravogradu.

Namestitve v železniški službi. Za uradnika pripravnika je med drugimi nameščen: Anton Žura v kurilnici v Mariboru, za zvanikičnike pa so nameščeni Engelbert Drofenik v Vuzenici, Anton Ferlič, Josip Stok, Janez Berlič, Mihael Skaza, Karl Žiberna, Franc Babič, Ivan Obrožnik in Stefan Kotnik v Mariboru, Rihard Peklar na Pragerskem, Alojzij Bizjak v Ormožu, Franc Mlakar pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, Lovrenc Čepon v Ptuj, Vinko Šaupel v kurilnici v Mariboru, Tomo Švenda in Franjo Korunič v Čakovcu, Franc Ivnik v Rogatcu, Anton Brumec na Pragerskem, Stefan Čagran pa v Murski Soboti.

Nov grob. Včeraj je v Mariboru umrla lastnica trafike na Glavnem trgu ga. Ljudmila Jegličeva. Pokopali jo bodo jutri v torek ob 16. uri na mestnem pokopališču na Pobrežju. Bodi ji ohranjen blag spomin, žalujočim preostalim naše iskreno sožalje!

Čudno postopanje. Včeraj dopoldne je bilo v spodnji dvorani pri »Orlu« neko politično zborovanje, ki je precej razgibalo mariborske volilce. Na zborovanju sta poročala minister za socialno politiko in narodno zdravje g. dr. Marušič in bivši minister g. Pucelj. Udeležil pa se je zborovanja tudi mariborski mestni župan g. dr. Lipold. Navzoča sta bila oba okrajna glavarja gg. dr. Ivan Senekovič in Milan Makar ter okrog 300 volilcev. Lahko rečemo, da je bila dvorana do zadnjega kotička popolnoma zasedena. Vstop so imeli baje samo vabljeni s povabilji. Ko pa so se na zborovanje pojavili poročevalci mariborskih in ljubljanskih dnevnikov je policijska oblast najprej odstranila poročevalca nekega ljubljanskega dnevnika, kmalu pa je neki funkcionar sporočil tudi poročevalcem »Večernika« in »Jutra«, da nimajo dostopa, s poudarkom, da je zborovanje strogo zaupno in tajno. Poročevalci so brez ugovora sledili ukazom postave, nemoteno pa je sedel notri poročevalec nekega tednika. Vprašamo zato, kako je mogoče tretirati zborovanje, o katerem je govorilo vse mesto, o katerem so pisali listi, ki se ga je udeležilo nad 300 oseb, med njimi celo osebe, ki jih je neki visok politični predstavnik označil kot »temne elemente«, kot strogo zaupno in tajno?

V Mariboru bo 17 volišč. Ker je pristojno okrajno sodišče odločilo, da morajo voliti delavci državnih železnic, železniške kurilnice in koroškega kolodvora v mestu in je s tem naraslo število volilcev za 1500, je mestni konskripcijski urad odredil še dve volišči: tako bomo imeli pri prihodnjih državnobzorskih volitvah skupno 17 volišč, na katerih bo volilo nad 10.000 volilcev

Pri slabi prebavi, šabokrvnosti, shujšanju, bledici, oboletosti žlez, izpuščajih na koži, tvorih uravnava naravna »Franz Josefova« voda izborna toli' važno delo nje črevesja. Odlični možje zdravilstva so se prepričali, da celo najnežnejši otroci dobro preneso »Franz Josefovo« vodo. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Cvetka iz trgovske korespondence. Po 16 letih našega osvobođenja v Mariboru! Neka mariborska tvrdka je poslala nekemu okoliškemu gostilničarju in trgovcu sledeči dopis: Gospod N. N. Vaš cenj. dopisnica z dne 16. t. m. prejel, in sem poslal na tv. Scherbaum edna vreča z 45 kg. katera pa on ne prejme, ker se baje ne pelje do vas. Prosim Vas torej vljudno, da me poročate kamo jaz naročeni ječmen dostavim, ali Osetu, ali Guselnu? ali kamor pride slučajno Vaš voz, ali pa vaši voznik! Oprostite stvar, ker to ni bila moja krivda, temveč tv. Francov ml. Pozdravlja Vas z odličnim spoštovanjem. Štampiljka in podpis tvrdke. Naši čitatelji si lahko ogledajo to cvetko v našem uredništvu. Priporočamo še, da ima lastnik tvrdke prastar slovenski priimek.

Torek 26 VELIKA
Humoristični večer
g. Svengallia
KAVARNA Torek 26

Službeni list dravske banovine objavlja v letošnji 16 številki: Ukaz o razpustu narodne skupščine, volitvah narodnih poslancev in sklicanju nove narodne skupščine; ukaz o zaključitvi rednega zasedanja in sklicanju senata; pravila o opravljanju državnega strokovnega izpita za stalnega veroučitelja osnovnih šol; spremembe in dopolnitve v pravilniku o zdravilih in zdravilnih specialitetah; popravek v zakonu o dodatnem sporazumu k trgovinski pogodbi med našo državo in Avstrijo; spremembe in dopolnitve v naredbi o zavarovanju državnega prometnega oseba za bo lezen in nezgode ter razne objave iz »Službenih novin«.

Izbrisane obrtne pravice. V mesecu januarju so bile v Mariboru izbris. sledeče obrtne pravice: Koren Marija, branjarja, Smetanova ul. 51; Schrautzer Emil (Kastelic in drug, lastnik Schrautzer Emil), trgovina s papirjem na debelo (podružnica), Aleksandrova c. 6; Križnik Josipina, gostilna, Taborska ul. 20; Zamolo Emil, trgovina z mešanim blagom, Tržaška c. 2; Žlender Franc, trg. z mešanim blagom, Koroška c. 39; Floriančič Karl, trgovina s tehničnimi in elektrotehničnimi predmeti, Glavni trg 23; Lininger Aleksander, prevažanje tovorov, Koroševa u. 32; Sernik Ivan, trg. z modnim blagom, Trg svobode 8; Peteln Helena, trgovina z zlatino, srebrnino ter optičnimi predmeti, Grajski trg 7; Javna trgovska družba »Zvonoglas«, livarna zvonov, Tomanova ul.; Smole Ivan, mesar in prekajevalec, Lekarniška ul. 7; Vrabl Marija, branjarja ter prodaja alkoholnih pijač v zaprtih steklenicah, Erjavčeva ul. 10; Krajnc Leopold, prevažanje tovorov, Ruška c. 29; Golob Lina, strojno pletenje, Orožnova ul. 5; Knupleš Marija, gostilna, Glavni trg 19.

Izdane obrtne pravice. V mesecu januarju so bile v Mariboru izdane sledeče obrtne pravice: Šušterič Ivan, krojač, Gregorčičeva ulica 7; Povodnik Josip, hotel in restavracija, Jurčičeva ulica 7; Kmetec Marija, gostilna, Tvrniška cesta 30; Mileta Mate, gostilna, Cvetlična ulica 11; Ulbl Pavla, buffet, Rajčeva ulica 13; Battelino Vinko, izdelovanje umetnega kamna, mozaik-teraca in betonskih predmetov, Ipavčeva ul. 41; Bugnar Peter, pel. Koroška c. 21; Gobec Rajko, slaščičar, Glavni trg 11; Kos Stefanija, trgovina z delikatesami, južnim in domačim sadjem ter zelenjavo, Vetrinjska ul. 8; Tujsko-prometna zveza v Mariboru »Putnik«, bančni in menjalni posli, Aleksandrova c. 35; Pergler Pavla, trgovina z radiofonskimi aparati, elektrotehničnimi in tehničnimi predmeti ter kozmetičnimi predmeti, Grajski trg 1 in Mareš Emil, brivec in frizer, Gosposka ul. 15.

Predavanje za rezervne časnike bo 27. t. m. ob 19. uri v kinu »Apolo« in ne 18.30, kakor je bilo javljeno

Narodno gledališče

REPERTOAR.

Ponedeljek, 25. februarja: Zaprti.

Torek, 26. februarja ob 20. uri: »Pestri večer Smerkoljeve, Jelačina in Vondraška.« Red D.

Sreda, 27. februarja ob 20. uri: »Veseli kmetič.« Red B.

Smerkoljeva, Jelačin, Vondrašek. Ta umetniška trojica priredi v torek, 26. t. m. pestri večer v mariborskem gledališču. Spored je zelo spretno izbran in bo nudil vsakomur nekaj: subreta ljubljanske opere bo odposlala nekaj baletnih »oček, tenor Jelačin, ki je še pred kratkim deloval z velikimi uspehi v Nemčiji in Švici, bo zapel nekaj pesmi, arij in »šlagerjev«, oha pa bo spremljal na glasovirju odlični pianist Oton Vondrašek, ki si je pridobil lep renome po evropskih velemedstih. Spored je razdeljen v koncertni del in v zabavni del. Večer bo za red D. Veljajo dramske cene.

Zadnja uprizoritev Golouhove basni za odrasle »Od zore do mraka« bo v četrtek, 28. t. m. red C. To duhovito in zanimivo pisano delo je v novejši slovenski dramski literaturi prav gotovo posebnost. Veljajo znižane cene.

Iva Šorlija »Blodni ognji«, ki so ob nedavni krstni predstavi v Ljubljani dosegli naravnost presenetljivo velik uspeh, bo naslednja dramska premiera. Režira Vl. Skrbineš, sodelujejo Kraljeva, Severjeva, Furijan, Skrbineš, Grom, P. Kovič, Gorinšek in Stupica.

»Hofimannove pripovedke« slavna Offenbachova opera bo prihodnja glasbeno premiera. Režira jo glavni režiser J. Kovič.

KINO

GRAJSKI KINO

Ponedeljek zadnji dan »Peer Gynt« Hans Albers. Od torka dalje salve smeha in dve uri veselja

»Harold Lloyd« v nemški veseloigri

»Nor za filmom«

Kino Union. Danes vesela češka opereta »Ti moj sveti Antonček«.

Mestna organizacija JNS za Melje bo imela v torek 26. t. m. v prostorih okrajnega tajništva v Cankarjevi ulici ob 20. uri svojo odborovo sejo. Seje naj se udeležijo po možnosti tudi člani in sonik slijeniki organizacije.

Radio Ljubljana. Spored za torek 26. t. m. Ob 11: šolska ura; 12: plošče; 12.50: poročila; 13: čas, slavni tenorji na ploščah; 18: otroški kotiček; 18.20: primorska kuhinja; 18.40: nemščina; 18.10: pravna ura; 19.30: nacionalna ura; 20: čas, jedilni list, program za sredo; 20.10: koncert pevskega društva »Sava«; 21.10: radio orkester, vmes čas in poročila; 22.30: angleške plošče.

V nos ga je ugriznil. Sinoči sta se spopadla na Tržaški cesti brivski pomočnik Karl Šnofel in neki neznanec. Med prerivanjem je neznanec tako nevarno ugriznil Šnofla v nos, da je moral iskati zdravniške pomoči v bolnišnici.

Ptujski živinski sejmi. Konjski in goveji sejem v torek 19. t. m. je bil prav dobro obiskan, kupčija pa je bila srednja. Prigneli so 657 glav živine, in sicer 203 konje, 271 krav, 78 telic, 73 volov, 4 bike in 28 juncev. Od teh so prodali 205 glav. Povprečne cene za kg žive teže so bile sledeče: krave 1.25—3 Din, telice 2.50—3.50 Din, voli 2.40—3.50 in bike 2.25—3.25 Din, junci 2—3 Din. Konje so prodajali po kakovosti od 550—3000 Din. Sejem za prašiče v sredo 19. t. m. je bil prav dobro založen, kupčija pa je bila slaba. Prignali so 413 rilcev. Povprečne cene za kg žive teže so bile sledeče: pršutarji 4—5 Din, debele 5—6 Din, plemenške so prodajali 200—500 Din, prasce pa od 80—120 Din eno.

Vremensko poročilo mariborske meteorološke postaje. Davi ob 7. uri je kazal toplotomer 7 stopinj C nad ničlo; minimalna temperatura je znašala 1 stopinjo C nad ničlo; barometer je kazal pri 15 stopinjah 730, reduciran na ničlo pa 728; relativna vlaga 80; vreme je nalhalno oblačno in tiho; vremenska napoved napoveduje poslabšanje vremena

Mariborski privatni nameščenci odločno na braniku za svoje socialne pravice

LEPO ZBOROVANJE ZASEBNIH IN AVTONOMNIH NAMEŠČENCEV. - PROTEST PROTI SKLEPU SUZOR-JA GLEDE POKOJNINSKEGA IN BOLNIŠKEGA ZAVAROVANJA. - SPREJETE RESOLUCIJE.

Preteklo soboto zvečer je bilo v gornji dvorani pri »Orlu« zborovanje zasebnih in avtonomnih nameščencev, organiziranih v Društvu ZAN. Udeležba je bila zadovoljiva. Otvoril in vodil je zborovanje predsednik g. Franjo Miklavič, ki je najprej tovariško pozdravil ljubljanska delegata, podpredsednika Pokojninskega zavoda g. Tavčarja in podpredsednika Zveze društev zasebnih in avtonomnih nameščencev g. Joška Zemljiča, nadalje zastopnike bančnih in farmacevtskih uradnikov, delegata Kosa iz Celja in delegata Kozu iz Ruš. V krajših besedah je pojasnil namen zborovanja, nato pa dal besedo delegatu g. Tavčarju.

V stvarnih izvajanjih je podpredsednik PZ g. Tavčar orisal odločen boj slovenskih zasebnih in avtonomnih nameščencev za svojo socialno ustanovo, za Pokojninski zavod. Privatni nameščenci so z veseljem pozdravili razne obetajoče se reforme pokojninskega zavarovanja, zlasti amandna finančnega ministra s katerim je bil minister socialne politike in narodnega zdravja pooblaščen, da razširi pokojninsko zavarovanje na vse dele naše države. Odločno pa so zavrnili sklepe Središnjega urada za zavarovanje delavcev v Zagrebu po katerem naj bi se bolniške blagajne privatnih nameščencev ukinile in namesto njih naj bi se osnovala bolniške blagajne za zavarovanje privatnih nameščencev, katerih število področja naj bi določil minister in ki naj bi kot krajevni organi SUZOR-ja vršili zavarovanje za primer bolezni, nezgode, onemoglosti, starosti in smrti po statutih SUZOR-ja. S takim enotnim zavarovanjem bi mnogo pridobil SUZOR na račun delavskega starostnega zavarovanja, dočim bi privatni nameščenci mnogo izgubili. Mnogo bi izgubili, če bi se pokojninsko zavarovanje razširilo na vso državo po takih vidikih, jih zastopa SUZOR, saj je znano, da velja zakon o pokojninskem zavarovanju privatnih nameščencev samo v Dravski banovini in na področju bivše Dalmacije, dočim takih socialnih dajatev v drugih banovinah ne poznajo, oziroma niso uveljavljene. Zato zavarovanca ljubljanskega Pokojninskega zavarovanja opravičeno zahtevajo, naj se vsa ko zavarovanje izvede ločeno s posebnimi uredbami, ločeno naj se izvede delavsko in nameščensko zavarovanje z drugačnimi zakonitim normami, ker ima privatni nameščene drugi življenjski standard, drugačne pogoje, drugačne zavarovalne tehnične račune. Ustanovi naj se več nosilcev pokojninskega zavarovanja in naj se da vsem največja avtonom-

ja. Predvidene so take ustanove mimo Ljubljane v Zagrebu, Sarajevu in Beogradu. Končno je govornik spregovoril še o upravnih stroških Pokojninskega zavoda v Ljubljani, ki so se za bodoče gospodarsko leto zelo znižali zaradi skrajne štednje.

Prav s tako velikim zanimanjem so navzoči zborovalci sledili tudi referatu podpredsednika Zveze zasebnih in avtonomnih nameščencev g. Joška Zemljiča. Govornik je precizno in stvarno obravnaval bolniško zavarovanje privatnih nameščencev, ki mu zaradi že citiranega amandmana in sklepov SUZOR-ja preti okrnitev in z njo zmanjšanje socialnih dobrin, ki jih nudijo bolniške blagajne privatnim nameščencem in njihovim svojcem v primerih bolezni. Bolniške blagajne privatnih nameščencev, to so Trgovsko bolniško podporno društvo v Ljubljani, »Merkur« v Zagrebu in »Trgovska mladina« v Beogradu, ki so avtonomne socialne ustanove naj bi po sklepih SUZOR-ja likvidirale in za privatne nameščence bi se ustanovile bolniške blagajne pod okriljem okrož. uradov za zavarovanje delavcev. Seznanil je nadalje zborovalce s sklepi raznih anket, na katerih se je obravnavalo to pereče vprašanje, kakor tudi s koraki, ki jih je za oživanje samostojnega bolniškega zavarovanja privatnih nameščencev pokrenila Zveza v Ljubljani. Naglasil je da je potrebna specialna zakonita ureditev celo-

kupnega nameščenskega zavarovanja, ki naj bi obsegalo bolezensko, nezgodno pokojninsko in brezposelno zavarovanje in da je nujno potrebna kolaborativna skupnost vseh teh zavarovalnih panog. Nameščensko zavarovanje mora sloneti na teritorialnem načelu, fakultativno zavarovanje zasebnih nameščencev pri privatno društvenih bolniških blagajnah pa se mora spremeniti v obligatorno. Obsegati mora nadalje vse trgovske in druge zasebne nameščence, kakor tudi nameščence v raznih samoupravnih ustanovah.

Govornik je v svojem referatu navedel tudi nekaj bežnih, zelo zadovoljivih, statističnih podatkov iz delovanja ljubljanskega trgovskega bolniškega podpornega društva, ki šteje nad 7000 zavarovancev, ki ima v Ljubljani lasten sanatorij, namestitev pa sličen sanatorij za svoje zavarovance zgradiť tudi v Mariboru.

Po končanem referatu je podpredsednik Zveze g. Zemljič seznanil navzoče z vzroki, zakaj je bil mariborski delegat g. Gilčevrt izključen iz Pokojninskega zavoda. Tudi to poročilo so zborovalci z zadovoljstvom vzeli na znanje.

Predsednik g. Miklavič se je toplo zahvalil obema govornikoma in sta bili na njegov predlog poslani z zborovanja pozdravni brzojavki ministru za socialno politiko dr. Marušiču in banu dr. Dinku Pucu. Soglasno sta bili sprejeti tudi resoluciji Zveze v Ljubljani in mariborskega Društva zasebnih in avtonomnih nameščencev, ki branita socialne pravice privatnih nameščencev. S pozivom, naj se vsi mariborski zasebni nameščenci oklenejo svoje stanovske organizacije, je predsednik zaključil ob 23. uri lepo uspešno zborovanje.

Jugoslovanska nacionalna stranka

USPELI OBČNI ZBOR KRAJEVNE ORGANIZACIJE JNS ZA V. MEST. OKRAJ

V okusno okrašeni telovadnici III. deške osnovne šole na Ruški cesti se je vršil v soboto letni redni občni zbor k. o. Jug. nac. stranke za V. okraj ob močnem udeležbi članstva. Uvodoma se je predsednik spomnil žrtve 9. 10. 1935., blagopokojnega kralja, kateremu so vsi navzoči zaklicali trikratni »Slava!« in obenem izjavili zvestobo kralju Petru II. s trikratnim »Živijo!« Nato je otvoril občni zbor in pozdravil navzoče, posebno gg. senatorja dr. Ploja, dosedanjega nar. poslanca dr. Pivka in mestnega predsednika dr. Lipolda, zastopstvo sreske in ostalih krajevnih organizacij. V splošnih potezah je orisal stanje organizacije ob lanskem ustanovnem občnem zboru in njen razvoj tekom leta. Članstvo je naraslo na 431 članov in je to najmočnejša organizacija v Mariboru. Tajnik je podal tajniško in blagajniško poročilo. Pri novih volitvah v odbor so bili izvoljeni: Lukačič, dr.

Pivko, Jakopec, Rožman, Druškovič, Novak, Bačnik, Galjat, Reja, Šenk, Grgič, Dobrila, Berger, Meško, Mejovšek, Starec, Tičar, Šantel, Mikec, Cimerman, Slavinec, Jurca, dr. Cerkevnič, Avberšek, Fixler in Sirnik.

Po izčrpanem dnevnem redu se je oglašil k besedi dosednji nar. poslanec dr. Pivko in se zahvalil za zaupanje, ki ga je užival ves čas svojega javnega dela. Organizaciji želi, da bi napredovala kakor v preteklem letu. Treba je pri tej priliki tudi govoriti, kdo naj vodi politične posle naprej? Prišli smo v organizaciji do soglasnega zaključka, naj ga nasledi javni nameščeneec, najbolje železničar, ker je Maribor izrazito železničarsko mesto. Željo vseh je, da ostane mandat v naši organizaciji. Po dr. Pivku je povzel besedo senator dr. Ploj ter dopolnil izvajanja govornika, da je sreska organizacija že določila kot kandidata sedanjega pred-

sednika organizacije Lukačiča, ki ga poznamo vsi kot značajnega nacionalnega in nesebičnega moža. Burno odobravanje je prekinilo govornikove besede. V daljšem govoru je obrzložil politično situacijo z ozirom na volitve. Težišče je še vedno v Beogradu, kjer je ključ situacije. Pozival je na dolžnost priprave za volilno akcijo ter složno in energično delo, ki je sicer ogromno, a nas bo le privedlo do uspeha. S tem apelom je zaključil svoj govor.

Mestni predsednik dr. Lipold je obžaloval, da gre tako markantna oseba, kakor je dr. Pivko, iz te velike politične arene v Beogradu. Izrekel mu je najtoplejšo zahvalo za njegov trud in nesebično delo. Ugotovil je, da je izbira novega kandidata srečna, ker bodo prav železničarji imeli v Mariboru 3 volišča. Umestno je, da prav 5. okraj obstoja na tem, da obdrži zastopstvo mesta Maribora, tega največjega železničarskega centra v državi — v narodni skupščini. Nato je razpravljaj o komunalni politiki, posebno socialnem skrbstvu, z katero mariborska občina žrtvuje kakor malokatera. Bede spraviti s sveta nam sicer ni mogoče, pač pa jo je mogoče omiliti, in to se nam je v veliki meri posrečilo. S posebnim podarkom je ugotovil, da 5. okraj pri tej socialni okciji ni pozabljen, saj bodo v teku letošnjega leta postavljene v tem okraju šolske zgradbe in dežje zavetišče, ki bodo stale okoli 7 milijonov dinarjev. Socialna politika na magistratu je usmerjena v skladu gospodarskimi interesi mesta. Čestital je organizaciji na lepem napredku in želel obilo uspeha v novem letu.

Predsednik Lukačič se je nato zahvalil govornikom za lepe vzpodbudne besede, obžaloval sklep dr. Pivka, ki ne bo več kandidiral, in zaključil ob 22. uri občni zbor.

Prijateljstvo.

»Dajte mi kilogram grozdja za mojega bolnega prijatelja. Koliko stane?«

»Trideset dinarjev.«

»Hm, tako hudo pa menda ni bolan. Dajte mi rajše dve pomaranči.«

DRŽAVNA RAZREDNA LOTERIJA.

Sedemnajsti dan zbiranja V. razreda, 29. hola, dne 23. februarja, so bili izžrebani sledeči dobitki:

Din 30.000 20911; — Din 10.000 8984 11996 12045 16301 21826 35758 58784 78449; — Din 8000 1540 5707 27027 30264 33242 38797 40940; — Din 6000 27605 31189 30489 38823 39356 40360 41464 76730 84190 85609 88271 93450; — Din 5000 2894 11503 16591 28698 45052 45324 50328 50963 53055 53770 59739 72030 79394 84771 86283 87890 45010; — Din 3000 1017 2610 3982 4409 8425 10622 11058 23981 30271 31411 39929 45195 50789 55348 55841 57965 58464 62701 68603 75237 76441 78149 88659 99094; — Din 2000 563 1659 6266 11459 14613 14681 19805 28195 28317 34673 50096 53644 54609 57779 62536 78572 93967.

Bančna poslovalnica BEZJAK, Maribor, Gosposka ulica 25.

Piere Noires:

Zaroka

Ambrož se je prebudil obsut z žarki septembrskega solnca in se takoj začel, da čuti pod utrujenim telesom mehko posteljo, pravo posteljo, vitko in prostrano, kakršno dobiš edino pri imovitih kmetih.

Teden dni prej je prišla tod njegova četa in se za en dan utaborila v tej vasi. Ambroža, ki je bil že vaje Pariza, saj je bival leta in leta tam, je vendar močno presunilo, ko je videl ta kraj, kjer se je rodil, kjer je paglavce tekal po vinogradih. Njegovo razburjenje pa je postalo še večje, ko je na vaških ulicah srečal Matijo Lorbeca. Ta mož, suh kot trska, je bil nekda prijatelj njegovemu očetu in njegovi materi, ki sta bila že četu in njegovi materi, ki sta bila že mrtva. Ambrož je bil skoraj pozabil svoje zadetelje, ali vprico tega starca so se mu spomini takoj vzbudili. Ko sta se pomur zdravila, je kmet skoraj siloma odvedel vojaka s seboj. V hiši, ki je bila velika ter ponos bogatega kmeta, je Ambrož naletel na osebo, ki jo je nekoč poznal. To je bila hči strica Matica, in komaj si je drznil prožiti ji roko, ker je zrasla in postala mladenka, polna zdravja, lepote in ponosa. Ambrož je bil sprejet kot prijatelj in rojak in ta dan, ki ga je tu prebil, mu je bil nenavadno prijeten.

A že drugo jutro je bilo treba odriniti. Njegovo vznemirjenje je bilo tolikšno, da se niti posloviti ni mogel od gospodarja, temveč je na vse zgodaj odšel. Nikomur ni nič povedal, oziral pa se tudi ni nazaj.

Še osem dni se je moral vlačiti po cestah in čez polja na vojaških vajah. Niti misliti ni maral na ta sen, bolj in bolj se mu je namreč dozdevalo, da se mu je sanjalo. Klet je usodo in sam sebi zameril, ker je bil svojčas odpotoval, da bi vedno živel tam v velikem mestu, ki uči moč in srečo. Po končanih manevrih se je polk vrnil v svojo garnizijo. In kakor po neki ironiji usode je Ambroževa četa vnovič korakala skozi lepo vas, obkroženo z vinogradi na vrhu bregov ter se ponovno tu zadržala en dan.

Ambrož je premišljeval, naj li spet odide k Matiju Lorbecu. Bilo mu je nerodno in spomnil se je tudi tega, da mu bo težko, ko bo odšel. Toda neka čudna, nerazumljiva sila ga je vlekla tja. Odšel je in spoznal so ga, toliko, da je prišel čez prag in stopil v sobo. Starec mu ni zameril, ker je odšel tako nenadoma, marveč je rekel:

»Torej si se vrnil, mladi: dobro si storil. Veš, da te čaka dobra postelja. Pojdi pa spi, a jutri se bomo pogovarjali.«

Marija, Matijeva hčerka, se mu je smehljala. Vsega tega se je Ambrož spomnil šele naslednjega dne pod solnčni

mi žarki. Čeprav mu ni bilo treba hiteti, je vendar takoj vstal in se oblekel. V sobi je dobil Matijo in njegovo hčer. Po zajtrku ga je starec nemudoma povedel s seboj.

»Danes si prost,« mu je dejal. »Pojdi z menoj, da ti pokažem tvoj rojstni kraj. Gotovo si ga že pozabil.«

Hodila sta vstric po vasi. Ambrož ni ničesar pozabil, saj se ni prav nič spremenilo. Jako je bil ganijen, videč po toliko letih vsa ona mesta, kjer je bil tako zelo srečen v mladosti. »Se še spominjaš vinogradov svojega očeta?« ga je vprašal starec. »Kako, da se jih ne bi,« mu je odgovoril. »Se zdi, ko zamižim, jih vidim v mislih. Na vhodu je stal velik kamen.«

»Se zdi je tam. Jaz sem vse to kupil. Pojdiva, da si vse ogledava do drevi.«

Ko sta prebila ves dan na polju, sta se vrnila k večerji v mraku. Vendar pri večerji nista bila več tako praznične volje, kakor pri kosilu. Kakor se je mrak spustil na zemljo, prav tako je neka temna moč objela tudi njegovo dušo, saj je že mislil na odhod, ki se je bližal.

»Torej pojdim,« je spregovoril nazadnje starec in se dvignil izza mize. »Ako moraš zgodaj vstati, moraš tudi sedaj zgodaj v posteljo.«

In pomolil je mladeniču roko ter mu jo prisrčno stisnil. Po kratkem premišljeva-

nju je dodal: »Kaj nameravaš početi, kadar odslužiš vojake. Ali se boš vrnil v Pariz?«

Vojak je odvrnil skoraj osorno:

»Kaj pa morem drugega storiti? Ker je vse prodano, da se je poravnal dolg mojega očeta; nimam več hiše ne vinograda ne njive.«

»Potem na te naj sreča spremlja! Dobro spi! Marija ti bo svetila.«

Kakor z nekim obžalovanjem je zlezel stric Matija po stopnicah, ki so držale v njegovo čimnato. On je ostal sam z dekletom.

»Ambrož,« mu je rekla, kaj ti ni žal, da si zapustil svoj rojstni kraj?«

»Žal, jako žal,« je priznal.

Zamahnila je z roko proti njivam in vinogradom.

»Te vse to ne privlačuje? Ali ne bi hotel ostati tu?«

»Seveda. Marica, pa vendar bi mi ne bilo manjkalo, da bi bil lahko srečen.«

Bled je potegnil deklico k sebi. Mirno je sprejela njegove polube. To je bilo njeno priznanje, niena ljubzenska izjava. S prosečim glasom mu je rekla: »Torej se vrneš, zaročenec moj?«

Odgovoril ji je s čvrstim glasom:

»Da, vrnem se, Marica, zaročenka moja. Tebi gre hvala, da sem slišal glas zemlje, ki me kliče in s teboj bom srečen.«

Alphonse Daudet:

GREH ŽENE

ROMAN.

19

Richard ni odgovoril; pred očmi mu je lebdela neki prizor življenja z ženo, ko ju je nekoč zatekla nevihta. Reka je bila ne mirna, nebo črno, čoln poln vode. Lydijska je tedaj vreščala, in se smejala nalivu, ko pa je stopila iz čolna, je pa zgubila čevlji. Potem sta se zatekla v ono skrovišče, v dolgo in temno sobo, kjer so v prazne steklenice zataknele sveče osvetljevale kuštrove glave kamnosekov, veznikov peska in pastirjev, ki jih je bila nevihta prav tako iznenadila in so sušili svoje volnene suknje nad ogromnim ognjem, ob katerem je sušila tudi Lydijska svoje mokre lase. Zelo so jo zabavali poželjivi pogledi teh divjakov, katere so plašila pred njo samo široka pleča in pesti njenega moža.

»Voda je tu preveč bistra, moj stari Churchin, zavesal tja iznad mosta!« je ukazal Richard z nemirnim glasom. Ko je stari ribič krepko zavesal, se je oglevalo, ki je zrcalilo staro skrovišče, razbilo v dvajset kosov, ki so skupaj s prebujenimi spomini izginili na dnu reke. Čoln se je ustavil pri otočju des Moineaux, kjer je bilo izredno ugodno mesto za metanje mrež, a tega dne gospodar ni imel sreče.

Na nekem mestu se je otoček zaobrazil v obliki pošumečja; tu je bila voda čisto prozorna, na dnu je bil droben pesek in dve vrbi sta z gostimi vejami, ki so se izprepletale v krono, senčili ta kotiček. Lydijska ga je imenovala kopalnico. Richard je zaustavil čoln ob vходу v ta mali zaliv, da so njegova jadra spredaj in vrbe ob straneh služila namesto zaves; tu se je Lydijska učila plavati. Kadar se je slačila ali stopala iz vode, je bilo smeja do mile volje in vsakokrat je prestrašeno zakričala, če se je kaka vejica ali žuželka doteknila njene rožnate gole kože. Kadarkoli je sedaj vrgel mrežo pri otočku des Moineauxu, je vselej doživel obnovev spomina na njeno bleščečo mokro polt, posinjelo od mraza in pozlačeno od solnca, na njene lase, na ves ta lepi sad, v katerega si je upal samo enkrat pošteno ugrizniti, — potem pa občutje jedke bolečine nad izgubo srečnih trenutkov in težo mrtvih ur.

»Čudno« — je pripovedoval zvečer v kuhinji Rosinin oče Churchin — »kadarkoli je gospod Richard žalosten, ko lovi ribe vendarle prepeva.«

In zares, med tem ko se je potapljaj v drage spomine, mu je sama od sebe pri-

šla na pamet arija Pergoleze, ki sta jo nekoč igrala Jean in Lydijska in ju je glasno spremljal v basu v svojim »pam-pum«. Ta božanska arija mu je neprestano brnela po glavi in mu vznemirjala srce.

Vse naslednje dni se je ponavljala ista čaravnica. Na vseh krajih in ovinkih reke, ob vsakem času, tudi ob zori, ko je bila megla tako gosta, da se je moral čoln ravnati samo po udarcih valov in stebrih mostov, ali pa zvečer, kadar je svetilka kake ladje tajinstveno rezala površino na Yeresi in Orgei, tema lepima malima pritokoma Seine z zelenimi obalami, skupinami dreves in livadami cvetja, golobnjaki in starimi, v mlino spremenjenimi samostani. — povsod, prav povsod se je pojavljala podoba njegove ljubezni. Zgledal jo je včasih celo pod veslom, kakor vođeno, svetlo-zeleno travo, skozi katero ni nikdar posijalo žarko solnce.

Ob reki se je širil gozd. Richard se je zatekel vanj, da se umakne spominom reke. Pa tudi med drevjem v goščavi, na razpotju vseh onih zelenih stez, ki jih je tako dobro poznal — povsod ga je zasledovala ista vizija. Vedno Lydijska; a če ni bila ravno Lydijska sama, so bile vsaj okolnosti, ki so mu klicale v spomin njegovo nesrečo. Nekega večera je ob vračanju z dolgega blodenja mimo starega samostana zaslišal nekaj trdih, a prijaznih besed:

»He, gospod Richard!...«

Santecoeur, imenovan Indijaneec, star orjaški gozdar, ki so ga splošno sumili tudi divjega lovstva, je tisti dan ženi svojega sina, šefa oddelka neke velike trgovine v Parizu z neko nameščenko istega podjetja. Sredi zapuščenega in s travo poraslega dvorišča starega samostana so se zbrali okoli dolge mize uslužbenci in gozdarji z Grosbourga v svojih modrih livrejah in s svojimi črnimi ženami, svečano oblečenimi v svoja pisana oblačila, zakupnik Uzellea z družino in gospod Alexander, oblečen izbrano okusno, v lakstih čevljih, svetlih hlačah in z monoklom, preko katerega je neprenehoma koketiral z mlado ženo, ki je bila sicer pošteno grda, toda dovršeno oblečena in počesana. Richard je moral k nim in se stiti za mizo. Gostija se je pravkar bližala koncu; le še nekaj čaš belega vina so izpili na zdravje mladega para. Potem se je ob zadnjih žarkih zahajajočega solnca pričela na dani znak četvorka. Richard in Indijaneec sta s komolci naslonjena na mizo opazovala ples in se pogovarjala.

»Koketa je, velika koketa, gospod Richard, ta mala«, je govoril gozdar, zasledujoč s pogledom svojih malih oči beli vrnec svoje mlade sinake... »Sini ni mnogo do tega, da bi se vrnila v trgovino, tembolj, ker ima slaba pljuča.«

(Se bo nadaljevalo.)

Otvoritev nogometne sezone v Mariboru

SK ŽELEZNIČAR PREMAGAL SK SVOBODO, SK RAPID PA ISSK MARIBOR. GENERALNA VAJA ZA PRVENSTVENE TEKME.

Otvoritev oficijelne nogometne sezone v Mariboru bo prav za prav šele prihodnjo nedeljo, ko bo prva letošnja prvenstvena tekma, in sicer med ISSK Mariborom in SK Svobodo. Zato sta oba nasprotnika poskrbela za primeren trening, in sicer je ISSK Maribor odigral na svojem igrišču prijateljsko tekmo z Rapidom, SK Svoboda pa s SK Železničarjem na igrišču ob Tržaški cesti. Brez bučne reklame in tudi brez dolgotrajnih in najrazličnejših prognoz so lokalni nasprotniki nastopili po dolgem zimskem odmoru več ali manj enako oslabiljeni in z enakimi izgledi za zmago ali poraz.

SK Rapid-ISSK Maribor 5:4 (4:2).

Dočim je Rapid nastopil skoraj večino ma z znatnimi igralci iz prejšnje sezone, je ISSK Maribor izpopolnil svoje vrste deloma z novimi igralci. Rapid kljub zaslužen zmagi ni mogel pokazati lanske forme. Eno pa je moštvo ohranilo, namreč borbenost.

ISSK Maribor je pri izbiri novih moči za moštvo imel srečno roko. Končno sod bo o večerašnji postavi si moramo pridržati, ker po večerašnji igri kakovosti posameznih igralcev — posebno novincev — ni mogoče oceniti. Zdi se pa, da je na-

pad na vrsta vendarle malce prepočasna in neodločna, sicer bi moralo moštvo neporaženo zapustiti igrišče.

Sodil je g. Nemec. Bil je gotovo objektivni, toda spregledal je marsikaj, česar ne bi smel, zlasti ofside.

SK Železničar:SK Svoboda 9:1 (1:0).

SK Železničar je bil v drugem polčasu bolj odločen pred golom ter je realiziral več lepih prilik. Svoboda je igrala dokaj pridno, toda napad je precej odpovedal. Rezen tega je bila Svoboda primorana nastopiti z nekaterimi igralci iz rezerve in je torej visok poraz razumljiv. Igralci SK Železničarja so zaigrali z velikim elanom in požrtvovalnostjo, in so zmago, tudi po poteku igre sodeč, zaslužili.

Sodil je g. Stojčič.

Prva preizkušnja naših nogometašev je torej za nami. Merodajni faktorji posameznih klubov so včeraj imeli priliko videti, v kakšni kondiciji so posamezni igralci. Ke je čas, da se nedostatki v moštvih popravijo — po večerašnjih tekmah jih je mnogo — in sestavijo klubi moštva, ki bodo rešila težko vprašanje prvenstvenega tekmovanja LNP, ki se prične prihodnjo nedeljo.

Državno nogometno prvenstvo se bo vršilo v ligi z 10 klubov. Včeraj se je vršilo v Beogradu občni zbor Jugoslovenske nogometne zveze, na katerem je bilo zastopanih 615 klubov. Že v soboto zvečer se je vršila predkonferenca delegatov, na kateri so razpravljali predvsem o vprašanju državnega nogometnega prvenstva. Po poročilih posameznih funkcionarjev so bile volitve in je bila izvoljena naslednja nova uprava: predsednik Ljubomir Rado vanović, odvetnik iz Beograda, podpredsedniki Živko Berger iz Zagreba, Mihajlo Andrejevič, zdravnik iz Beograda in Radoje Stojilović, odvetnik iz Beograda, tajnik za notranje posle dr. Kosta Hadžić, odvetnik iz Novega Sada, tajnik za zunanje posle Svetislav Popović iz Beograda. V upravni odbor je bil med drugim izvoljen tudi dr. Ivo Dogvan iz Ljubljane.

Nov upravni odbor je bil izvoljen s 485 proti 77 glasom. Na dnevnem redu je bilo tudi vprašanje državnega prvenstva. Nekateri delegati so predlagali sistem podzveznega prvenstva, drugi pa sistem lige. Zmagali so pristaši lige s 362 proti 200 glasom. Ker je predlog glede podzveznega prvenstva propadel, se je nato glasovalo o tem, ali naj bo v ligi osem ali

deset klubov. Za predlog z desetimi klubi je glasovalo 276, za predlog z osmimi pa 218 delegatov. V ligi bodo torej sodelovali klubi, ki so se že lani kvalificirali za državno prvenstvo, in sicer BSK, Jugoslavija, BASK, Hašk, Primorje, osješka in sarajevska Slavija poleg njih pa še Concordia, Gradjanski in Hajduk.

Ostale nogometne tekme.

Celje: Olimp:Trbovlje 3:0 (2:0).
Zagreb: Gradjanski:Hašk 3:0 (2:0).
Beograd: Jugoslavija:Sparta (Zemun) 3:1; BSK:Sloga 9:0.
Dunaj: Prvenstvene tekme: Rapid:Hašk 2:1; Vienna:Admira 4:2; Avstrija:Wacker 4:2.
Praga: Prvenstvene tekme: DFC:Židenice 3:2; Slavija:Kladno 1:0; Viktorija Plzen:Sparta 1:0; Tepitzer FC:Čechie Karlin 5:0.

Gradec: Grazer Sportklub:Favoritner SK (Dunaj) 4:3; Avstrija:FC Graz 4:2. GAK:Südbahn 1:1.

Pluj

Vojaška zaprisega obveznikov. Vojaška oblast je odredila, da se ima izvršiti zaprisega še nezapriseženih vojaških obveznikov in rezervnih oficirjev odnosno

vojaških uradnikov v času in po krajih kjer bo poslovala rekrutna komisija. Ker mora občina že do konca tega meseca sporočiti vojaški oblasti število nezapriseženecv, se pozivajo vsi obvezniki rezervni oficirji in vojaški uradniki, ki še niso iz kateregakoli razloga položili pri-sege Nj. Vel. kralju Petru II., da se brez-pogojno prijavijo pri mestnem magistratu v Ptuj najdalje do 27. t. m.

Čudno darilo.

»Ugeni, ženica, kaj imam zadaj.«
»Darilo zame.«
»Ne.«
»No torej, tistih 500 Din, ki sem te včeraj prosila, da bi mi jih dal.«
»Tudi ne.«
»Potem pa res ne vem, kaj bi moglo biti.«
»Luknjo v hlačah.«

PROPAGANDNI TEDEN ROČNIH DEL!

Od torka dalje priredimo propagandni teden ročnih del, da nudimo našim damam priložnost spoznati raznovrstna ročna dela, ki okrasijo vsak dom.

Preložili vam bomo našo bogato zalogo ter pokazali, kako se izdelujejo razna ročna dela in dali vsa zaželjena pojasnila.

Razen tega smo pripravili za naše dame posebno presenečenje, katero jutri objavimo.

C. Büdefeldt. Maribor. Gosposka ul. 4.

Razno

IZJAVA!

Ker sem se s svojo ženo Marijo Veber danes sodnijsko ločil, sporočam tem potom, da nisem plačnik dolgov, ki bi jih eventualno ločena žena napravila na moje ime. Veber Konrad, tkalec, Maribor-Pobrežje, Gubčeva ul. 4. 767

NA DOBRO DOMAČO HRA-

NO sprejem več oseb po zelo nizki ceni. Korošceva ul. 33. pritličje, levo. 768

Prodaj

OTROŠKI VOZIČEK.

z niklastim stojalom, dve pisalni mizi 250, 130, svetla moderna spalnica, sobna kredenca 450, madrace 100, postelje, tridelne omare, veliko ogledalo, velik električni lestenec Koroška cesta 3. 771

Sobo odda

SOBO

s posebnim vhom, v bližini koroškega kolodvora, oddam solidnemu gospodu ali gospodični. Puškinova 11-1. 774

Stanovanje

SPREJMEM SOLIDNEGA GOSPODA

v svo oskrbo. Vprašati Aleksandrova c. 64, vrata 6. 773

Službo dobi

ŠOLSKEGA SLUGO

sprejememo s 1. aprilom t. l. na šoli Tezno. Prošnje do 2. marca t. l. Ročna spretnost v popravilih priporočila. Predstavi se z ženo v dopoldanskih urah. 776

Službo išče

MLAD IZOBRAŽEN MOŽ išče službo trgovskega sluga ali v kavarni. Naslov v upravi »Večernika«. 769

Kupujte svoje potrebščine pri naših inserentih!

Prijateljem, znancom in sorodnikom sporočamo žalostno vest, da je po dolgi mučopolni bolezni preminula včeraj gospa

Ljudmila Jegličeva

Pogreb drage pokojnice bo v torek, dne 26. februarja ob 16. (4.) uri na magdalenkem pokopališču.

Maribor, dne 24. februarja 1935.

Zalujoči ostali